

re Charme ved den Tid, da vi havde Postvogne til Befordring.

Det er sikkert ikke for dristigt at sige, at Udviklingens Retning allerede er givet. Kvindernes Arbejde og Opgave i Hjemmene vil kun blive mere og mere indskrænket, ligesom Jærnbanerne og Befordringsmidlerne kun vil blive hurtigere og hurtigere. Det er ikke Menneskenes Opgave at begræde de svundne Forhold men at finde sig til Rette i de nye. Vi kan faa nok at gøre dermed.

Fra Norge.

Stortinget behandlede igaar den kgl. resolution af 22. december 1911, angaaende kvinders adgang til at tale i kirkerne.

Resolutionen gaar, som vi før har meddelt, ud paa, at kvinder kan optræde i kirkerne paa forhandlingsmøder om kristelige og kirkelige anliggender og holde saadanne Foredrag i kirkerne, som hviler paa Guds-ordsgrund og sigter til menighedens kristelige oplysning. Derimod kan de ikke optræde som prædikanter.

Nu blev der imidlertid i stortinget foreslaaet en ordning, hvorefter kvinder skulde ha den samme adgang til at tale i kirkerne, som der er tilstaaet lægmænd. Altsaa stilles helt lige med mænd.

Men dete forslag gik *ikke* igennem. Man fandt, at menighederne først burde udtale sig, før talefriheden blev udvidet.

Justitsdepartementet holder fortiden konference i anledning af en eventuel fælles egteskabslovgivning for Norge, Danmark og Sverige. Som konsultativt raad er der opnævnt 12 kvinder*).

De kvindelige studenter søger bidrag til oprettelse af et hjem for kvindelige studerende.

Kristiania, 20. Juni 1912.

S. V.

Fabrikloven

vedtoges den 4. Juni ved 3. Behandling af Landstinget, væsentlig i samme Skikkelse som ved 2den Behandling. Dette gælder

*) Vore Læsere vil vide, at ogsaa den danske Afdeling ved Henvendelse til D. K. har forhandlet med et Udvalg af Kvinder angaaende dette Spørgsmaal.

Red.

særlig de Punkter, der har Interesse for Kvinderne, hvorfor vi kan henvise til den af Formanden for D. K.'s Fabrikslovsudvalg, Øjenlæge E. Hein, paa Fællesmødet i Kolding aflagte Beretning (Kv. & Sf.'s sidste Nr.).

Landstingets Forkastelse af § 25 om Forbud mod Kvinders Natarbejde har vakt Glæde i andre Lande, hvor det samme Spørgsmaal er brændende. Det norske Kvindeblad »Nylænde« har bragt en længere Artikel derom, ligesom man fra Holland har skrevet, at Forkastelse af dette Forslag i Danmark vil være de hollandske Kvinder en stor Hjælp i deres Kamp angaaende den samme Sag.

I denne Forbindelse kan vi efter »Röst-rätt för kvinnor« oplyse, at Forbudet mod Kvinders Natarbejde i Sverige, som vedtoges i 1909, har allerede haft til Følge, at af de 1092 Kvinder, som berørtes af Loven i Januar—Oktober 1911, er 495, eller omtrent Halvdelen, bleven nødsagede til at forlade deres Pladser.

Fri Valgret.

Ved D. K.'s Fællesmøde i Kolding blev der slaaet stærkt til Lyd for, at D. K. skulde lade afholde Kursus i Samfundslære.

Jeg henledte da Opmærksomheden paa de ny Afstemnings- og Styremetoder, som hedder »Kvalitetsmetode« og »Fri Valgret«.

Det bliver mere og mere klart for mig, at med de Valg- og Styremetoder vi bruger, er vi ikke i Stand til at faa den virkelige Stemning at se, men kun at partierne slaas om at komme til Magten.

Vi har *Partistyre* og ikke virkeligt *Folkestyre*, vi har ikke Frihed til at stemme efter vor Overbevisning, og det vil ikke gavne Sagen, om Kvinderne faar den politiske Valgret, uden at de tillige er med til at kræve virkeligt, sandt Folkestyre, og det naaes kun gennem »Fri Valgret«.

Hvis D. K. skal være med til at »flytte Støtterne ud i Umulighedernes Land«, som Gyrithe Lemche manede D. K. til, saa maa vi være vaagne og have Lamperne i Orden.

Ved at læse om D. K.'s Pionere er jeg bleven styrket i min Tro paa, at der er store og vigtige Opgaver for Kvinderne at